

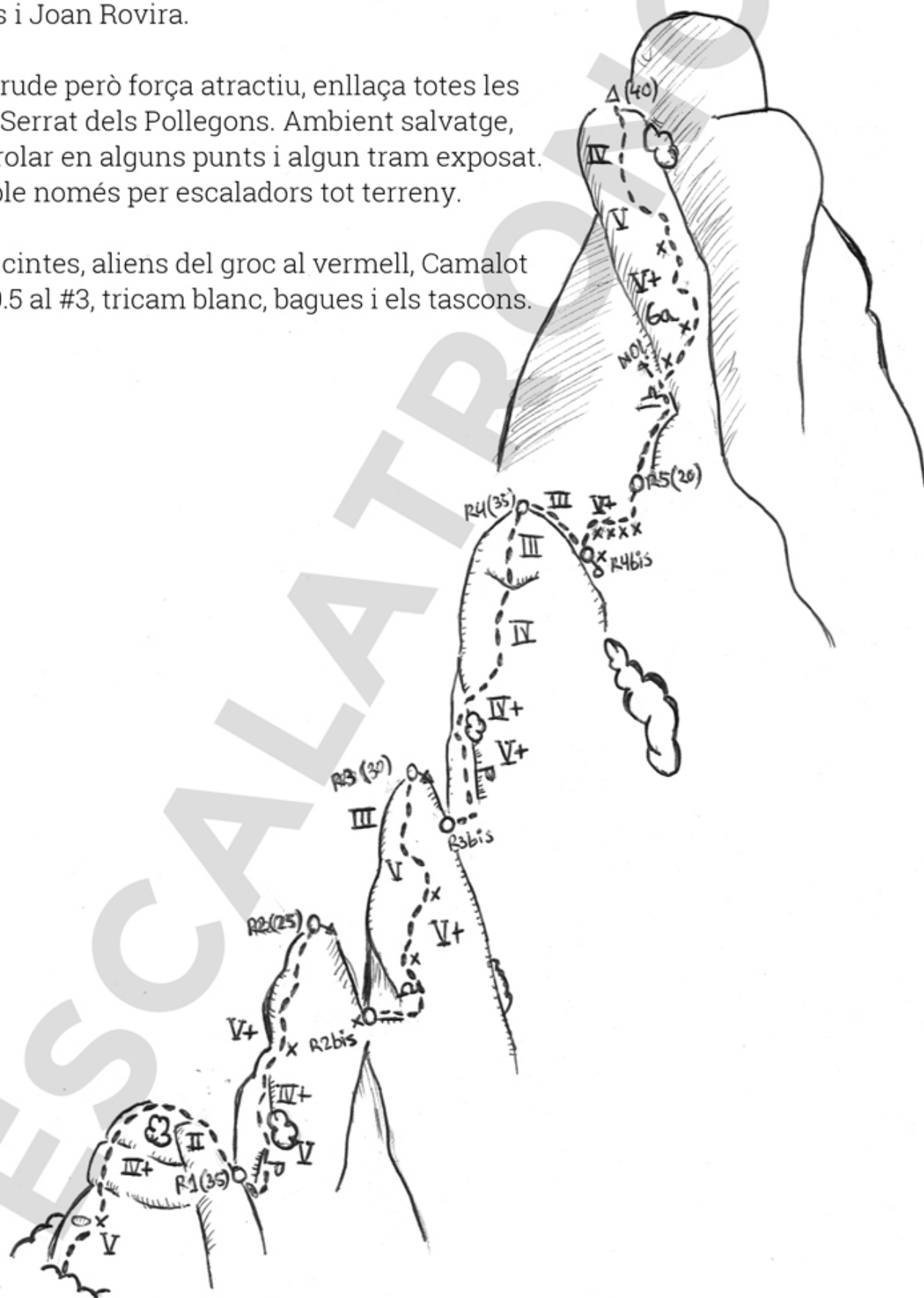
SERRAT DELS POLLEGONS

ARESTA CERCAMON (MD) 200m

Oberta l'any 1996 per Vicenç Mestres, Pito Canals, Tania Pagès i Joan Rovira.

Recorregut rude però força atractiu, enllaça totes les Agulles del Serrat dels Pollegons. Ambient salvatge, roca a controlar en alguns punts i algun tram exposat. Recomanable només per escaladors tot terreny.

Material: 10 cintes, aliens del groc al vermell, Camalot #0.2 i del #0.5 al #3, tricam blanc, bagues i els tascons.

L'Aresta Cercamon és una escalada feréstega, amb una llarga aproximació de final embardissat, un equipament més aviat auster i un rocam a voltes mediocre.

Enclavada al bell mig del Massís té la gràcia de guanyar un bon reguitzell d'agulles i alhora gaudir de la tranquil·litat pròpia de les raconades poc transitades. Totes les tirades són interessants, amb trams bonics i al mateix temps exigents, on tocarà ser curós a l'hora de triar les preses.

- **Via:** Aresta Cercamon
- **Zona:** Montserrat – Vinya Nova
- **Dificultat:** 6a (MD)
- **Dificultat obligada:** V+
- **Llargària:** 200 metres
- **Exposició:** Alt
- **Compromís:** Mitjà
- **Equipament:** Via semi-equipada
- **Material:** 10 cintes, aliens del groc al vermell, Camalots #0.2 i del #0.5 al #3, tricam blanc, bagues i tascons
- **Orientació:** Sud i oest
- **Valoració:** ***

Aproximació:

Deixarem el vehicle a l'aparcament inferior de la Vinya Nova. Des d'aquest punt anem a buscar el Torrent del Pont, el seguim fins estar més o menys a l'alçada de la paret. Deixem el corriol i ens endinsem al boscam, i amb intuïció i després d'unes quantes esgarrinxades assolim el peu de via a la Cota 446.

La via:

L'Aresta Cercamon enllaça la Cota 446, l'Agulla Pastoret, la Roca d'en Carles Roig, la Roca de l'Esperança i la Cota 442. La via s'inicia al vessant oest de la Cota 446 (espit visible), fem la reunió al coll amb la següent agulla.

Per guanyar l'Agulla Pastoret resseguim una fissura que mena al capdamunt d'un pedestal i ens obliga a sortir a la placa per arribar al cimall de l'agulla. Malgrat que es pot desgrimpar nosaltres hem muntat un ràpel fins al coll i allí fem reunió (espit).

El següent tram comença amb un flanc que aboca al buit per seguir per una placa força vertical amb certa exposició. A mida que ens apropem al cim la tirada perd empenta. Per baixar hem tornat a muntar un ràpel fins al coll i allí fem reunió (savines).

Ataquem la Roca de l'Esperança aprofitant una altra fissura que es posa vertical, salvem una savina per l'esquerra i marxem cap a la placa de la dreta fins guanyar el cim. Baixem desgrimpanant pel vessant nord (III) i muntem reunió al coll (parabolt i clau).

El següent llarg és un flanqueig a la dreta sorprenentment equipat. La darrera tirada comença anant a buscar una fissura que seguim uns metres fins a l'alçada d'un pont de roca. En aquest punt marxem a la dreta a buscar l'esperó i continuem per terreny molt vertical i descompost fins al cim.

Descens:

Continuem cap al nord fins trobar una savina amb bagues. Ràpel de 25 metres i d'allí cap al nord a buscar el camí que baixa cap al Torrent del Pont.